

https://doi.org/10.31516/2410-5325.066.18

УДК 075.1(477):78.011.4:005](045)

Л. В. Обух, кандидат мистецтвознавства, докторант, навчально-науковий інститут мистецтв ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», м. Івано-Франківськ

obukhmila@gmail.com

https://orcid.org/0000-0003-3556-7587

УКРАЇНСЬКЕ РАДІО ЯК СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ БРЕНД: КРИЗЬ ПРИЗМУ МЕНЕДЖМЕНТУ АКАДЕМІЧНОЇ МУЗИКИ¹

Розглянуто менеджмент музичного мистецтва, який націлений на закони ринкової економіки, проте розглядає засоби медіа, зокрема радіо, як важливий чинник формування суспільної культури. Розкрито роль національного радіомовлення в становленні і розвитку академічної музики в Україні на сучасному етапі кризь призму музичного менеджменту. Досліджено, що українське радіо як важлива складова українського медійного простору, в усі роки протягом свого існування (з 1924 до 2017 р.) було державним радіомовником. Виявлено, що активне поширення, за допомогою надзвичайно великого фонду звукозапису та професійних музичних колективів Українського радіо, у медіапросторі засобами радіомовлення високоавартисного музичного продукту вможливило доступність якісних зразків академічної музики для пересічного слухача.

Ключові слова: *українське радіо, менеджмент, соціокультурний бренд, академічна музика, суспільне мовлення, українська музична культура.*

Л. В. Обух, кандидат искусствоведения, докторант, учебно-научный институт искусств ГВУЗ «Прикарпатский национальный университет имени Василия Стефаника», г. Ивано-Франковск

УКРАИНСКОЕ РАДИО КАК СОЦИОКУЛЬТУРНЫЙ БРЕНД: СКВОЗЬ ПРИЗМУ МЕНЕДЖМЕНТА АКАДЕМИЧЕСКОЙ МУЗЫКИ

Рассмотрено менеджмент музыкального искусства, который нацелен на законы рыночной экономики, однако рассматривает масмедийные средства, в том числе радио, как один из важных факторов формирования общественной культуры. Раскрыто роль национального радиовещания для становления и развития академической музыки в Украине на современном этапе сквозь призму музыкального менеджмента. Исследовано, что украинское радио как важная составляющая украинского медийного пространства, во все годы на протяжении своего существования (с 1924 по 2017 гг.) являлось государственным радиовещателем. Обнаружено, что активное распространение, с помощью чрезвычайно большого фонда звукозаписи и профессиональных музыкальных коллективов Украинского радио, в медиaprостранстве средствами радиовещания высококачественного музыкального продукта создало доступность качественных образцов академической музыки для рядового слушателя.

1 This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International License.

Ключевые слова: украинское радио, менеджмент, имиджмейкер, академическая музыка, общественное вещание, украинская музыкальная культура.

L. V. Obukh, Candidate of Art Criticism, Doctoral Student, Educational and Scientific Institute of Arts of the State Higher Educational Establishment «Vasyl Stefanyk Precarpathian National University», Ivano-Frankivsk

UKRAINIAN RADIO AS A SOCIOCULTURAL IMAGE MAKER: IN LIGHT OF ACADEMIC MUSIC MANAGEMENT

The management of music art, although it is focused on the laws of the market economy, however, considers mass media, including radio, as one of the important factors in shaping social culture.

The aim of the article is to reveal the role of the national radio broadcasting for the development of academic music in Ukraine at the contemporary stage in light of music management.

Research methodology is based on the use of a systemic approach and the method of information analysis and the synergetic method.

Results. The Ukrainian Radio, as an important component of the Ukrainian media environment, was a public (state-owned) radio broadcaster in all the years of its existence (from 1924 to 2017). Since the year of its founding, the radio has conducted a pro-national cultural policy opening the Ukrainian culture and art to the world. In 2017, the Ukrainian Radio became part of the public broadcaster — the National Public Broadcasting Company of Ukraine. Headed by the general producer D. Khorkin, the company implemented conceptual changes in the management of the radio environment: rebranding, efficient personnel policy, complete renewal of the broadcasting network of the three national radio channels, modern marketing, emergence of new and up-to-date programs and, as innovation, the launch of two round-the-clock online radio stations, one of which is the “UA: Classical Music” for adult audience.

Novelty of the study lies in the evaluation of the contemporary national radio broadcasting as a social phenomenon in the process of popularization of academic music culture.

The practical significance. The study demonstrated a need for detailed surveying of Ukrainian media products from the perspective of Ukrainian music culture.

Conclusions. The active spread in the media environment (owing to the vast audio record holdings and the professional music ensembles of the Ukrainian Radio) of high-quality music products made valuable pieces of academic music accessible to ordinary listeners. A wide range of access (radio waves and the Internet) is aimed at filling the gaps in the cultural consciousness of the society and breaking the preconception of unpopularity of music art among the general public.

Keywords: *Ukrainian radio, management, image maker, academic music, public broadcasting, Ukrainian music culture.*

Постановка проблеми. Менеджмент музичного мистецтва — відносно нове поняття в Україні, проте давно відоме за кордоном. Його технології на пострадянських теренах найуспішніше реалізувалися у

сфері шоу-бізнесу, залишивши на сучасному етапі поза увагою мас академічну музику. Як можемо спостерігати, культурна індустрія сучасного соціуму спрямована на закони ринкової економіки: з одного боку, культурний продукт формується згідно з уподобаннями споживача, з іншого — вподобання споживача формує культурний продукт. Сполучною ланкою між ними є засоби комунікації, зокрема і радіомовлення. Саме такий контент з точки зору менеджменту, ніби універсальний іміджмейкер, може не лише вдало просувати певний музичний продукт, а й прищеплювати громаді музичні смаки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій підтверджує актуальність обраної тематики. Медіапростір як важливий чинник побудови інформаційного суспільства проаналізувала Н. Голованова (2017), національний медіапростір в умовах глобалізації розглянув І. Малик (2009), сучасним тенденціям розвитку медіасередовища України присвячена магістерська робота Л. Міноцької (2017). Проте питання радіо в цих розвідках порушувалося частково, лише як згадка про його належність. Наукових праць про виняткову роль радіо у формуванні національних культурних цінностей обмаль. Однією з таких праць, у якій розглядаються й аналізуються стан української музики та професійний рівень українських музикантів, зокрема на Львівському радіо в 30-х рр. XX ст., є розвідка Є. Дмитровського (2012). Серед досліджень, у яких простежуються основні принципи функціонування служби українського радіомовлення та іномовленнєві радіокомунікаційні процеси, є статті Л. Павленко (2006; 2008; 2009). Базовим навчально-методичним посібником у становленні й розвитку сучасного радіо є міждисциплінарна праця з основ радіожурналістики й радіоменеджменту О. Гояна (2004). Інформацію про національне радіомовлення сьогодні можна знайти завдяки Інтернет-мережі — на сайті суспільного радіо («Українське радіо: Головна») чи в соціальній мережі «Facebook». Відомості про Національну радіокомпанію України містяться в юридичній енциклопедії та електронній базі даних Wikipedia («UA: Українське радіо»). Водночас, попри означені дотичні публікації, сучасне українське радіомовлення у вітчизняній науковій літературі досліджене недостатньо, а статей про суспільне радіо як про своєрідний бренд національної культури, координатора та популяризатора академічного музичного мистецтва в Україні досі не було.

Наукова новизна розвідки полягає у визначенні оцінки сучасного національного радіомовлення як суспільного явища в процесі популяризації академічної музичної культури.

Мета статті — окреслити роль національного радіомовлення для становлення і розвитку академічної музики в Україні на сучасному етапі через призму музичного менеджменту.

Виклад основного матеріалу дослідження. Як сучасна радіоплатформа суспільного мовника Національної суспільної телерадіокомпанії України (НСТУ), Українське радіо (УР) є найстарішим радіо країни, перша трансляція якого відбулась у 1924 р. в Харкові («Українське радіо: Головна»). Згідно з опублікованими історичними даними, за часів Радянського Союзу мовлення на каналах УР здійснював Державний комітет з телебачення і радіомовлення УРСР. На початку 1990-х рр. комітет переформовано в Державну телерадіомовну компанію України, яка згодом (у 1995 р.) перетворилась на Національну радіокомпанію України. З квітня 2015 р. відбулися зміни в штатному розкладі, програмуванні та контенті з метою наблизитися до стандартів суспільного мовлення. Перехід у формат суспільного мовлення УР розпочався у вересні 2017 р. Ухвала Закону «Про суспільне телебачення і радіомовлення України» сприяла переходу Національної радіокомпанії України до складу Національної суспільної телерадіокомпанії України та її реєстрації як юридичної особи у січні 2017 р. Нині радіомовлення – це чотири суспільні радіоканали, які транслюють протягом доби щоденно програми на хвилях каналів: Першого каналу (UA: Українське радіо), Радіо «Промінь», Радіо «Культура»¹ та Всесвітньої служби радіомовлення («UA: Українське радіо»).

UA: Українське радіо – це перший канал радіо суспільного мовника НСТУ, який за форматом є інформаційною розмовною радіостанцією. Також назву «Українське радіо» носить дирекція Національної суспільної телерадіокомпанії, яка є в структурі компанії та об'єднує чотири мовних канали разом зі студійною службою Будинку радіо, Будинку звукозапису і радіоансамблями. Штаб-квартирою Українського радіо є Будинок Українського радіо – телерадіоцентр у м. Київ (вул. Хрещатик, 26). Радіотрансляції відбуваються на FM-хвилях, середніх хвилях, на супутнику, а також у кабельних телемережах та мережі дротового радіомовлення на усій території України. Чотири рази на день до ефіру Першого каналу долучаються редакції обласних українських радіостанцій, яким надається сорок мовленнєвих хвилин. Також слухати канали Українського радіо можна і в додатку для мобільного телефону *suspilne.radio* Android iOS («UA: Українське радіо»). Отже, відбувається максимальне охоплення різноманітної слухацької аудиторії, що сприяє розширенню фан-зони академічної музики. Окрім того, постійно збільшується кількість FM-частот радіо, а новини суспільного мовника та

1 «Українське Радіо «Культура» (Канал духовного відродження) складається з інформаційно-аналітичних, публіцистичних, культурно-мистецьких, науково-просвітницьких, розважальних і музичних програм, які висвітлюють події культури й розраховані на найширші кола слухачів. Надзвичайно широко представлена на каналі музична палітра: тут і духовна музика, і «вічна класика», і симфонічна музика, і популярна пісня» («Українське радіо: Головна»).

інформацію про нього можна знайти на інтернет-сторінках в соціальних мережах.

Безцінним для української культури є те, що радіо має п'ять творчих колективів: заслужений академічний симфонічний оркестр на чолі з художнім керівником та головним диригентом В. Шейком; Оркестр народної та популярної музики з художнім керівником і головним диригентом колективу М. Пікульським; Академічний хор імені П. Майбороди, очолюваний заслуженою артисткою України Ю. Ткач; Великий дитячий хор та Тріо бандуристок Українського радіо в складі народної артистки України Т. Маломуж, заслуженої артистки України О. Черній та артистки К. Ковбик («Українське радіо: Головна»). Як стверджує автор сайту «Суспільне. Детектор медіа», «при створенні юридичної особи ПАТ «НСТУ» були наміри позбутися музичних колективів «Українського радіо» (2012), проте правління НСТУ все ж зберегло оркестри й хор, розуміючи, що мати такі колективи — «...це конкурентна перевага суспільних радіомовників світу, які поповнюють фондіві записи мовників, записують твори авторів своїх країн та промотують культуру — як усередині країни, так і назовні. Комерційні радіо з комерційних міркувань навряд захочуть утримувати творчі колективи, але ж ми — суспільний сервіс, який повинен забезпечувати контент для слухачів із попитом на високу культуру» (2012). Тепер творчі колективи радіо об'єднали в окрему творчу організацію Центральної дирекції НСТУ із підпорядкуванням генеральному продюсеру радіо, окрім того, ці колективи багато виступають. Симфонічний оркестр «Українського радіо» є найбільш гастролюючим оркестром України, і, як уважає генеральний продюсер радіо, «...це заслуга талановитого диригента В. Шейка, який <...> добре вміє позиціонувати оркестр» (2012). Також Українське радіо має потужний художній фонд — понад 100 тис. фонограм, які стали вагомою складовою національного культурного надбання («Українське радіо: Головна»). Серед відомих виконавців у галузі академічної музики записані: Д. Гнатюк, А. Солов'яненко, С. Турчак, К. Симеонов, Н. Рахлін, С. Ріхтер («Будинок звукозапису Українського радіо»). Сьогодні УР надає послуги звукозапису, а також оренди приміщень та технічної апаратури, чим займається служба маркетингу і реклами. Надання послуг можливе за наявності діючого в УР свого Будинку звукозапису (технічної бази запису високоякісних фонограм для створення радіо і телепрограм), де є велика та мала концертні студії, оснащені сучасним цифровим обладнанням. Студія звукозапису — серед чотирьох наймасштабніших європейських студій: «...унікальність її полягає у великому об'ємі приміщення (9600 м²), розмірі сцени (26×22 м), часі реверберації (2,7 секунди) та залі для глядачів на 320 місць. Технічне

обладнання дозволяє записувати весь спектр академічної музики — від солістів-інструменталістів, вокалістів до симфонічного оркестру з хором...» («Інші послуги»).

Генеральний продюсер «Українського Радіо», заслужений артист України Дмитро Хоркін, обійнявши посаду 1 червня 2017 р., почав вибудовувати чітку стратегію менеджменту українського радіоєфіру, системно змінюючи структуру і контент. Пан Дмитро добре володіє інформацією та детально орієнтується в усіх питаннях, оскільки почав працювати на радіо з 18 років, тому знає всі технічні моменти й процеси, що називається, «із середини». У своєму інтерв'ю на радіо «Культура» для програми «Імператив» 28 червня 2019 р. він наголосив на головній стратегічній меті — не лише зберегти унікальні вітчизняні контенти, а й повернути культовість українського радіо («Імператив»). Для підвищення якості радіоєфіру Д. Хоркін здійснив кадрову ротацію та відшукав креативних працівників, оскільки, на його думку, «...сучасне радіо має конкурувати з іншими видами медіа в тому, що є миттєвим та інтерактивним» (2012). З цією метою у 2018 р. він призначив новим продюсером музичних програм та позастудійних трансляцій Олександра Пірієва, оскільки той «...передусім займатиметься радіотрансляціями концертів та збільшить кількість передач класичної музики у співпраці з Європейською мовною спілкою» («Засновник порталу MusicReview Олександр Пірієв став продюсером «Українського Радіо»). Зазначаємо, що О. Пірієв — український віртуоз-віолончеліст, продюсер музичних проектів та фестивалів, співорганізатор та керівник єдиного в Україні інформаційного інтернет-ресурсу Національного порталу академічної музики «Music-review Ukraine», очільник Національної концертної агенції UKRARTISTS та музичної редакції радіо «Культура», на якому Олександр став ведучим радіопрограм «Імператив» та «Музична сієста».

Можливості Українському радіо для популяризації академічної музики в Україні надає його міжнародна співпраця: «Радіо активно співпрацює з багатьма телерадіомовними організаціями світу в різних царинах. Міжнародна діяльність здійснюється в межах підписаних угод про технічне та творче співробітництво із зарубіжними радіоорганізаціями та компаніями, а також членства Українського радіо в Європейській мовній спілці. Представників Українського радіо постійно запрошують у журі престижних міжнародних та національних конкурсів» («Українське радіо: Головна»). Окрім того, радіо активно співпрацює з Європейською мовною спілкою (ЄМС) — найбільшою асоціацією національних мовників у світі, куди входять 75 членів із 56 країн, зокрема й України (з травня 1995 р.). Описуючи популярність радіоєфіру в іномовному середовищі, Л. Павленко зазначила, що популярними серед

англомовних слухачів (які є найчисельнішою слухачькою аудиторією) українського радіо були також такі музичні програми, як «Музика з України» — недільний концерт найкращих класичних, фольклорних та популярних виконавців і колективів. До прикладу науковець цитує і зацікавленого новинами українського радіомовлення радіолюбителя-«дієксиста» з Фінляндії Сімо Соїнена, який у своєму листі до редакції написав: «Я радий, що ви мовите на коротких хвилях. Мені дуже сподобалася ваша програма класичної музики» (2008, с. 81). Окрім того, тогочасна тривалість програм, що висвітлювали культурологічну тематику, була близько 50 хвилин. «Цей формат для внутрішнього радіомовлення є застарілим і давно вже не використовується. Однак в іномовному ефірі він себе виправдовує. Про це свідчать листи слухачів, які надходять на адресу передач. Автори художніх програм розповідають закордонній аудиторії про культурно-мистецьке життя в Україні, <...> музику. Ці передачі відповідають духовним запитам української діаспори. Це такі програми, як «Україна мистецька» (розповідає про найважливіші події в культурному житті — фестивалі, концерти, гастролі, нариси про митців), «З народного джерела» (історичні традиції української музики), <...> «Музичні зустрічі» тощо (2006).

Серед міжнародних проектів (музичних конкурсів у галузі академічної музики та веб-платформ, що пропагують академічне музичне мистецтво), активним учасником яких є Українське радіо, слід виокремити «Концертно Прага», «Новий Талант», «Приз Італія» та «EURORADIO2SEE». У Міжнародному радіоконкурсі молодих виконавців «Концертно Прага», що щороку проводиться в столиці Чехії під егідою ЄМС, Українське радіо бере участь протягом багатьох років. Юні музиканти віком до 19 років змагаються у виконанні творів академічної музики в різних категоріях. Міжнародне журі визначає по два переможці в кожній категорії, а віртуоз із найкращим результатом як абсолютний переможець отримує приз Гелени Караскової. Україну в різні роки представляли: піаністка Анна Федорова (2003); квартет юних інструменталістів — Є. Швецова, І. Олійник, М. Зайкін та А. Гуменюк (2010); дуєт у складі скрипальки Д. Мухаметової та піаністки І. Черкашиної (2012); флейтистка Софія Матвієнко (2017), яка першою отримала почесну відзнаку конкурсу («Концертно Прага»). Європейський конкурс молодих виконавців «Новий талант» створено в 1969 р. Європейською мовною спілкою під егідою Міжнародної музичної ради та ЮНЕСКО, хоч свою назву конкурс офіційно отримав у 2002 р. Основним завданням «Нового Таланту» була підтримка і заохочення молодих музикантів шляхом організації публічних концертів та трансляції їхніх записів. Проте у 2016 р. проведення конкурсу призупинено. УР активно брало

участь у конкурсі від 2003 р.: «...одним із найвдаліших років був 2009, коли талановитий кларнетист О. Морозов розділив почесне друге місце з білоруським баритомом. Кілька років потому молоді українські піаністи М. Калугіна (2013) та А. Баришевський (2014) стали півфіналістами цього престижного конкурсу» (Новий талант). «Приз Італія» — це найбільший у світі конкурс медіапрограм, у якому представники 42-х країн світу з усіх п'яти континентів щорічно беруть участь. Вже близько десяти років УР є одним з 80 його членів. На конкурсі, що заснований у 1948 р., визначаються найкращі радіопрोगрами, зокрема у категорії «Музика». У 2008 р. УР подало на розгляд міжнародного журі камерну кантату сучасного українського композитора О. Козаренка «П'ять весільних ладкань з Покуття» («Приз Італія»). Серед онлайн-ресурсів, призначених допомогти членам Європейської мовної спілки створювати першокласні відеовибки у різноманітних музичних жанрах (зокрема й академічному), одним з потужних трансляторів вважається створена у 2013 р. Європейською мовною спілкою веб-платформа EURORADIO2SEE (Побачити Єврорадіо). Завдяки їй УР має змогу долучитись до прямих трансляцій концертів, церемоній, фестивалів та інших музичних подій у країнах Європи (Euroradio2see).

Слід додати, що у 2018 р. НСТУ створила сайт «UA: Класична музика», де можна послухати у форматі онлайн 125 аудіозаписів відомих композиторів з фонду суспільного радіо — твори М. Леонтовича, М. Скорика, В. Лисенка, М. Мусоргського, С. Рахманінова, М. Римського-Корсакова, Л. Бетховена, П. Чайковського, Д. Шостаковича, А. Хачатуряна, К. Дебюссі, Й. С. Баха, Ф. Шопена, В. А. Моцарта, Р. Штрауса, А. Вівальді, Ж. Бізе, Е. Гріга, Ж. Оффенбаха, Дж. Верді, Р. Вагнера, Й. Брамса та багатьох інших композиторів. Поруч із кожним треком на сайті висвітлюється доступна інформація з деталями про оркестр або музиканта. Усі твори записано в різні роки різними виконавцями та оцифровано до єдиної бази. Серед відомих виконавців можна почути: Академічний хор імені Платона Майбороди та Симфонічний оркестр Українського радіо, Державний духовий оркестр України, скрипальку М. Которович, піаніста Ю. Кота та ін. Проект здійснено завдяки співпраці двох підрозділів НСТУ — радіо та департаменту цифрових платформ («У НСТУ створили сайт «UA: Класична музика»).

Висновки. Українське радіомовлення на сьогодні є важливою складовою соціокультурного простору, своєрідним брендом національної культурної політики. Згідно з матеріалами, в усі роки протягом свого існування (з 1924 до 2017 р.) Українське радіо було державним радіомовником. Від початку медійний простір демонстрував беззаперечну культурно-національну позицію, що відкрив світові українську культуру та

мистецтво. Від 2017 р. радіо входить до складу суспільного мовника — Національної суспільної телерадіокомпанії України. Під керівництвом генерального продюсера Д. Хоркіна відбулись концептуальні зміни в менеджменті радіопростору: ребрендинг, якісна кадрова політика, повне перезавантаження сітки мовлення трьох загальнонаціональних каналів радіо, сучасний маркетинг, поява відповідних суспільному часу нових програм та, як інновація, утворення двох цілодобових онлайн-радіостанцій, і одна з яких — «UA: Класична музика» — для дорослої аудиторії. Активне поширення в медіапросторі засобами радіомовлення високоартістичного музичного продукту вможливило доступність академічної музики для пересічного слухача (не без допомоги надзвичайно великого фонду звукозапису та професійних музичних колективів Українського радіо). Широкий формат доступу (радіохвилі та Інтернет-мережа) спрямований заповнити прогалини в суспільній культурній свідомості та знівелювати упередження щодо непопулярності академічного музичного мистецтва серед ширших верств населення.

Перспективу подальших досліджень убачаємо у визначенні ролі засобів масової інформації та комунікації у системі стратегічного менеджменту, їх розгляд крізь призму ключових культурних індустрій, які мають справу з індустріальним виробництвом і розповсюдженням текстів. Такий підхід поглибить та розширить наявні в сучасній науці погляди на ЗМІ, зокрема їх значення у трансляції і популяризації цінностей академічної музичної культури.

Список посилань

- Будинок звукозапису Українського радіо. *UA: Українське радіо*. Відновлено з http://schedule.nrcu.gov.ua/Bud_zvuk (дата звернення: 09.07.2019).
- Голованова, Н. В. (2017). Медіапростір як важливий чинник побудови інформаційного суспільства. *Актуальні проблеми державного управління*: збірник наукових праць (С. 1–8, Вип. 1 (51)). Харків: Видавництво ХарРІ НАДУ «Magіstr».
- Гоян, О. Я. (2004). *Основи радіожурналістики і радіоменеджменту*: підручник (2-ге видання, доповнене). (245 с.). Київ: Веселка.
- Дмитро Хоркін. Інтерв'ю. *Детектор медіа*. Відновлено з stv.detector.media. (дата звернення: 09.07.2019).
- Дмитровський, Є. (2012). Українські музиканти в передачах Львівського радіо (1930–1939-ті рр.). *Теле- та радіожурналістика*: збірник наукових праць. (Вип. 11, С. 203–206). Львів: Львівський національний університет імені Івана Франка..
- Засновник порталу MusicReview Олександр Пірієв став продюсером «Українського Радіо». *Суспільне мовлення / Detectormedia*. Відновлено з <https://stv.detector.media/> (дата звернення: 23.05.2019).
- Імператив. *UA: Радіо культура*. Відновлено з <http://bit.ly/2IU60g9> (дата звернення: 29.06.2019).

- Інші послуги. *UA: Українське радіо*. Відновлено з http://ukr.radio/posluhy_reklama (дата звернення: 09.07.2019).
- Концертіно Прага. *UA: Українське радіо*. Відновлено з http://www.nrcu.gov.ua/Concertino_Praga (дата звернення: 09.07.2019).
- Малик, І. (2009). Національний медіа-простір в умовах глобалізації: прийоми боротьби та правила захисту. *Українська національна ідея: реалії та перспективи розвитку*: зб. наук. праць. (Вип. № 21, с. 122–127). Львів: Видавництво Національного університету «Львівська політехніка».
- Міноцька, Л. В. (2017). *Основні тенденції розвитку медіасередовища України*. Рукопис. (Маг. роб. за спеціальністю 8.02010501 «Документознавство та інформаційна діяльність»). Тернопіль: Тернопільський національний економічний університет, 126 с.
- Новий Талант. *UA: Українське радіо*. Відновлено з http://www.nrcu.gov.ua/New_Talent (дата звернення: 09.07.2019).
- Павленко, Л. Г. (2008). Всесвітня служба «Радіо Україна»: сучасний стан та перспективи мовлення іноземними мовами. *Ученые записки Таврического национального университета имени В. И. Вернадского. Серия «Филология. Социальная коммуникация»*. (Т. 21 (60), № 1, с. 78–83).
- Павленко, Л. (2009). Основні етапи становлення та розвитку Всесвітньої служби радіомовлення України. *Журналістика, філологія та медіаосвіта*: збірник наукових доповідей. (Т. 2, с. 263–265). Полтава: Освіта.
- Павленко, Л. Г. (2006). Основні принципи інформаційної діяльності сучасного українського іномовлення. *Наукові записки Інституту журналістики*. (Т. 24). Відновлено з <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1220> (дата звернення: 10.07.2019).
- Приз Італія. *UA: Українське радіо*. Відновлено з http://www.nrcu.gov.ua/Prix_Italia (дата звернення: 09.07.2019).
- Українське радіо: Головна*. Відновлено з www.nrcu.gov.ua/ (дата звернення: 09.07.2019).
- У НСТУ створили сайт «UA: Класична музика». *Детектор медіа*. Відновлено з https://stv.detector.media/reformuvannya/internet/u_nstu_stvorili_sayt_ua_klasichna_muzika/ (дата звернення: 09.07.2019).
- Художні колективи. *UA: Українське радіо*. Відновлено з <http://www.nrcu.gov.ua/Collectives> (дата звернення: 09.07.2019).
- UA: Українське радіо. *Вікіпедія*. Відновлено з <http://uk.wikipedia.org/wiki/UA> (дата звернення: 09.07.2019).
- Euroradio2see. *UA: Українське радіо*. Відновлено з <http://www.nrcu.gov.ua/Euroradio2see> (дата звернення: 09.07.2019).

References

- Ukrainian Radio Recording House. *UA: Ukrainian Radio*. Retrieved from http://schedule.nrcu.gov.ua/Bud_zvuk (accessed: 09/07/2019). [in Ukrainian].
- Golovanova, N. V. (2017). Media space as an important factor in building an information society. *Current issues of public administration: a collection of scientific works*. (Pp. 1–8, No. 1 (51)). Kharkiv: Harri Nadu Publishing House “Master”. [in Ukrainian].

- Goyan, O. E. (2004). *Fundamentals of radio journalism and radio management: a textbook* (2nd edition, supplemented). (245 pp.). Kyiv: Veselka. [in Ukrainian].
- Dmytro Khorkin: “Before being transformed into Public Radio, Ukrainian Radio was a completely talented structure.” *Detector Media*. Retrieved from stv.detector.media. (date of access: 09/07/2019). [in Ukrainian].
- Dmytrovsky, E. (2012). Ukrainian musicians in the broadcasts of the Lviv radio (1930 — 1939’s). *Television and radio journalism: a collection of scientific works*. (P. 203–206, No. 11). Lviv: Ivan Franko National University of Lviv.. [in Ukrainian].
- The founder of Music Review, Alexander Piriev, became a producer of Ukrainian Radio. *Public Broadcasting / Detector media*. Retrieved from <https://stv.detector.media/> (accessed 23/05/2019). [in Ukrainian].
- Imperative. UA: *Radio culture*. Retrieved from <http://bit.ly/2IU60g9> (accessed 29/06/2019). [in Ukrainian].
- Other services. UA: *Ukrainian Radio*. Retrieved from http://ukr.radio/posluhy_reklama (accessed 09/07/2019). [in Ukrainian].
- Concertino Prague. UA: *Ukrainian Radio*. Retrieved from http://www.nrcu.gov.ua/Concertino_Praga (accessed: 09/07/2019). [in Ukrainian].
- Malyk, I. (2009). The national media space in the face of globalization: methods of struggle and rules of protection. *Ukrainian National Idea: Realities and Prospects for Development: Collection of Scientific Papers*. (Issue No. 21, pp. 122–127). Lviv: Publisher of Lviv Polytechnic National University. [in Ukrainian].
- Minotska, L. W. (2017). *The main tendencies of development of media environment of Ukraine. Manuscript*. (Master’s Degree in speciality 8.02010501 “Documentation and Information Activity”). Ternopil: Ternopil National University of Economics, 126 p. [in Ukrainian].
- New Talent. UA: *Ukrainian Radio*. Retrieved from http://www.nrcu.gov.ua/New_Talent (accessed 09/07/2019). [in Ukrainian].
- Pavlenko, L. G. (2008). Radio Ukraine World Service: Current Status and Prospects for Foreign Language Broadcasting. *Scientific notes of the Tauride National University named after V. I. Vernadsky. Series: “Philology. Social Communication”* (Vol. 21 (60), No. 1, pp. 78–83). [in Ukrainian].
- Pavlenko, L. (2009). Main stages of formation and development of the World Broadcasting Service of Ukraine. *Journalism, philology and media education: a collection of scientific reports*. (Vol. 2, pp. 263-265). Poltava: Osvita. [in Ukrainian].
- Pavlenko, L. G. (2006). Basic principles of information activity of modern Ukrainian foreign language. *Scientific notes of the Institute of Journalism*. (Vol. 24). Retrieved from <http://journlib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1220> (accessed 10/07/2019). [in Ukrainian].
- Prize Italy. UA: *Ukrainian Radio*. Retrieved from http://www.nrcu.gov.ua/Prix_Italia (accessed: 09/07/2019). [in Ukrainian].
- Ukrainian Radio: Home*. Retrieved from www.nrcu.gov.ua/ (accessed: 09/07/2019).

-
- NSTU created the UA: Classical Music site. *Detector Media*. Retrieved from https://stv.detector.media/reformuvannya/internet/u_nstu_stvorili_sayt_ua_klasichna_muzika/ (accessed 09/07/2019). [in Ukrainian].
- Artistic groups. *UA: Ukrainian Radio*. Retrieved from <http://www.nrcu.gov.ua/Collectives> (accessed: 09/07/2019). [in Ukrainian].
- UA: Ukrainian Radio. *Wikipedia*. Retrieved from <http://en.wikipedia.org/wiki/UA> (accessed 09/07/2019). [in Ukrainian].
- Euroradio2see. *UA: Ukrainian Radio*. Retrieved from <http://www.nrcu.gov.ua/Euroradio2see> (accessed: 09/07/2019). [in Ukrainian].

Надійшла до редколегії 18.08.2019 р.